SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 105. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 4, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 4-го ЧЕРВНЯ 1992. Ч. 105. РІК XCIX.

УКРАЇНСЬКІ ДОБРОВОЛЬЦІ ЗАЛИШАЮТЬ НАДДНІСТРЯНЩИНУ

Київ (УНІАР). — Тут 27-го травня Президент України Леонід Кравчук наказав членам загонів Української Народньої Самооборони залишити Придністров'я протягом 48 годин. Особи, які відмовляться виконати цей наказ, будуть заарештовані, як такі, що втягують Україну у війну з Молдовою.

Повернувшийсь з одноденної поїздки до столиці Естонії Талліна, де підписав договір про дружбу і співробітництво між Україною та Естонією, Президент Кравчук мав коротку пресову конференцію на летовищі в Борисполі. На запитання кореспондентів щодо ситуації у Придністров'ї, Л. Кравчук заявив, що Україна не втручатиметься у конфлікт, але й не може залишати без уваги той факт, що страждають 800,000 українців, які населяють Наддністрянщину.

Для вивчення ситуації на кордоні з Молдовою, в зоні особливого режиму побували керівники України, зокрема віцепрем'єр Константин Масик, командуючий прикордонними військами України генерал-полковник Валерій Губенко, командуючий національною гвардією Володимир Кухарець, голова Служби Національної Безпеки України Євген Марчук, командуючий Одеською військовою округою Віталій Радецький. Вони встановили, що ситуація у прикордонних з Молдовою районах досить складна, існує можливість проникнення збройних формувань з Придністров'я в Україну, виявлено наявність спроб втягнути Україну у збройний конфлікт, хоч українська влада постійно виступає за політичне вирішення конфлікту і робить усе можливе, щоб вогонь війни не перекинувся на територію України.

Президент Л. Кравчук заявив, що Україна посилила охорону своїх кордонів і піготувалася до будь-яких несподіванок. Він також сказав, що може зрозуміти президента Мірча Снєгура, який турбується про територіяльну цілісність своєї держави, але не схвалює методи, якими діє президент Молдови. Л. Кравчук підкреслив, що ініціятива зустрічі міністрів закордонних справ та міністрів оборони Росії, України і Молдови належить Україні.

ВІДБУДЕТЬСЯ ВСЕСВІТНІЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

Київ (УНІАР). — Товариство „Україна", Всеукраїнське Товариство „Просвіта", Народний Рух України, Комітет „Українська Родина" та Комітет у справах національностей при Кабінеті Міністрів України виявили ініціятиву, щоби з нагоди річниці проголошення незалежности України відбути в Києві від 21-24 серпня у Палаці Культури „Україна" всесвітній форум українців.

Ініціятиву схвалив Президент України Леонід Кравчук і підтримали багато українських організацій світу. Для підготови та переведення форуму українців створено організаційний комітет, що його очолив державний радник України Микола Жулинський. До складу організаційного комітету входять представники державних і громадських організацій України.

Американські генерали і підприємці відвідали Україну

Київ (УНІАР). — Сюди 26-го травня прибули американські військовики — генерал армії ЗСА Микола Кравців, генерал Джан Ніколсон та полковник армії ЗСА в резерві Вілліям Джордж.

Гості зустрілися з першим заступником голови Верховної Ради України Василем Дурдинцем. Під час зустрічі обговорили питання про заснування в Україні Міжнародного інституту глобальної та регіональної безпеки — недержавної, наукової, консультативної та навчальної установи. В. Дурдинець розповів американським фахівцям про діяльність парламенту України у будівництві збройних сил та в інших напрямках, виклав концепцію національної безпеки, яка має суто оборонний характер, включає прихильність до без'ядерного статусу та невходження до військових союзів. Американські генерали позитивно оцінили ці зусилля і повідомили про наміри допомогти Україні в здійсненні її програмних цілей.

В Україну, зокрема до Одеси,27-го травня прибула яхта „Майкл Ровз" з американськими підприємцями. Американську делегацію очолив керівник однієї з найбільших у ЗСА будівельних компаній Гарлам Кров. Гості зустрілися з представником Президента України в Одеській области Валентином Симоненком, який розповів про економічний та культурний потенціял міста, а також про перші кроки державної адміністрації в області з метою стабілізації ситуації і здійснення актів, спрямованих на встановлення незалежної української держави. Бізнесмени ЗСА зустрілися також з народними депутатами Одеси, після чого виїхали до столиці України для зустрічі з Президентом Леонідом Кравчуком та іншими керівниками України.

У Києві 7-го червня має відбутися з'їзд Спілки Офіцерів Української Діяспори. Головною метою з'їзду є повернення в Україну справжніх патріотів, які стануть основою створювання в Україні власних збройних сил.

Відбулися Збори Окружного Комітету УНС Ню Гейвену

Гартфорд, Конн. (Т. Сливінський). — У неділю, 22-го березня, при участі головного касира УНСоюзу Олександра Благітки і 24-ох представників вісьмох відділів УНС, відбулися Річні загальні збори окружного комітету УНСоюзу. У зв'язку з хворобою голови Округи д-ра М. Снігуровича, збори відкрив голова контрольної комісії В. Василенко. Він попросив для ведення зборів вибрати голову і секретаря. Головою зборів обрано І. Телюка, секретарем Т. Сливінського.

Після прочитання і прийняття програми зборів, голова І. Телюк звітував про досягнення Округи. Хоч ньюгейвенська Округа невелика (14 відділів), вона виконала квоту на 82 відсотки, приєднавши 49 членів на суму забезпечення 240,000 долярів.

Комітет провів два засідання, на одному з яких вибрано комітет Округи на святкування 100-ліття УНСоюзу. Восени відбулися організаційні збори, на яких була присутня головний предсідник УНС Уляна Дячук.

До виконання квоти — приєднання нових членів — найбільше причинилися: 59-ий Відділ — 16 членів на суму забезпечення 91,000 дол., 277-ий Відділ — 13 членів, 12-ий Відділ — вісім членів, 254-ий — п'ять членів, інші — по два і одному.

Відтак звітували: секретар Округи Т. Сливінський, касир Г. Діна і голова контрольної колісії В. Василенко. Після дискусії над звітами обрано управу на 1992 рік в такому складі: І. Телюк — почесний голова, д-р М. Снігурович — голова, В. Василенко — заступник голови, Т. Сливінський — секретар, Г. Діна — касир. Конт

(Закінчення на стор. 3)

Основано Видавничий Фонд ім. проф. О. Оглоблина

Кент, Огайо. — При Українському Історичному Товаристві засновано Видавничий Фонд ім. проф. Олександра Оглоблина, одного з найвидатніших істориків України, почесного голови УІТ і УВАН, почесного члена НТШ, професора Українського Вільного Університету, автора численних монографічних досліджень різних періодів історії України.

Головним завданням фонду є видання друкованих, недрукованих праць і архівних матеріялів проф. О. Оглоблина, який дав виключне право на видання усієї своєї творчости д-р Любомирові Винареві голові УІТ. Вже готується до друку перший том історичних досліджень історика, який присвячений історіографії і окремим питанням української історії XVI-XX століть.

УІТ звертається до українських громадян і установ, а зокрема, численних учнів, співробітників і знайомих проф. О. Оглоблина з проханням допомогти УІТ здійснити цей проект і гідно та тривало відзначити пам'ять покійного, який виховав кілька поколінь істориків в Україні, Європі і Америці і збагатив історичну науку

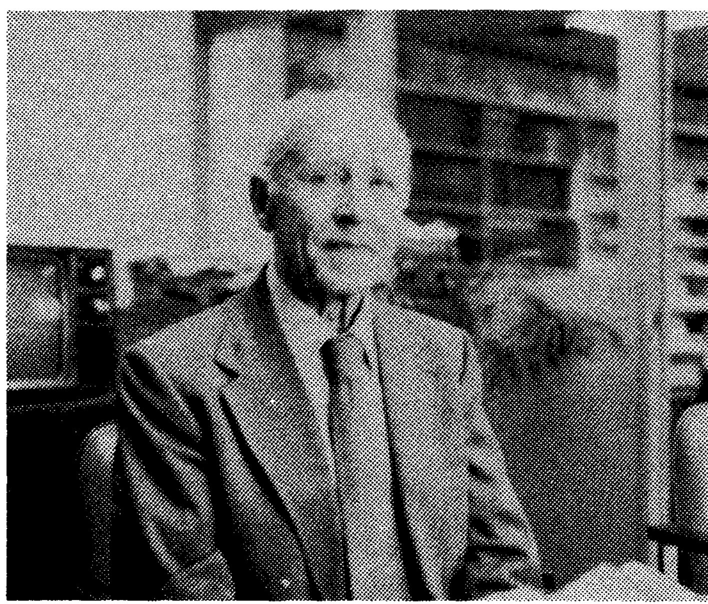
(Закінчення на стор. 3)

З поклоном до Матері Божої

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Роман Левицький не лише відомий бандурист і керівник хору всеціло відданий мистецтву співу, але також довголітній добрий приятель нашого щоденника, до якого раніше часто дописував та веселив своїми „Небелицями Діда Паляниці".

Тим разом, однак, він приходить, щоб принести нову стрічку, яку накрутив у робітні Марка Сидорака із піснями до Матері Божої.

— Знаєте, — вияснює нам Р. Левицький, — минулого року я захворів важко на серце і мусів переходити поважну операцію. Щось там не пішло так добре, як ми надіялися і в другий день після операції треба було мерщій знов мене розтинати щоб затамувати кров яка протікала. Життя, так сказати б, висіло на волоску і тоді я молючись до Матрі Божої зробив собі обіцянку, що коли видужаю виготовлю окрему касетку з піснями до Богоматері. І сталося справді чудо — як бачите, я живий і здоровий і... свою обіцянку виконав. Ось вона.

Р. Левицький розказує про свої пісні до Матері Божої

Р. Левицький передає нам касетку із своїм портретом з бандурою на обкладинці та з гордістю підкреслює, що цей портрет зробила його дочка Неоніля Левицька-Ґерус.

У касеті 16 пісень до Матері Божої, усі з акомпаньяментом бандури, а розпочинається ця стрічка від пісні про чудо появи Матері Божої в Грушеві.

І тут знову наш гість пояснює нам чому саме так розпочав він свою низку пісень.

— В квітні 1987 року, у першу річницю Чорнобильської трагедії, показалася 11-літній дівчинці постать Матері Божої, саме над каплицею у селі Грушів і від того часу там тисячами ідуть люди на прощу щоб побачити незвичайну появу-чудо. Хоча Її картину бачило вже багато осіб, мало про це говорили та і писали. Тут ваш щоденник найбільше дав інформацій та помістив про це чудо вірш. Я був у лікарні саме в

(Закінчення на стор. 3)

Р. ЧЕЙНІ ПОПЕРЕДЖУЄ ПРО РОСІЙСЬКУ ВІЙСЬКОВУ ЗАГРОЗУ

Стокгольм, Швеція. — Виступаючи тут на пресовій конференції, секретар Департаменту оборони ЗСА Ричард Чейні заявив, що хоч з „холодною війною" покінчено, військова загроза з боку Росії не минула, оскільки становище в тій країні нестабільне і неможливо передбачити, в якому напрямі воно буде розвиватися.

„Ми повинні залишатися пильними і не датися захопити зненацька, якщо станеться щось непередбачене",—сказав голова Пентагону після закінчення переговорів з міністром оборони Швеції Андерсон Бйорком. Р. Чейні — перший за десять років секретар Департаменту оборони ЗСА, який відвідав невтральну Швецію. Він обговорював з Бйорком справи про продаж Швеції американських ракет АМРААМ кляси „повітря — повітря" і танків М1-82, а також купівлю для американських військово-повітряних сил шведського літака „Ґріпен". Під час пресової конференції міністри підтвердили, що їм подобається зброя, про продаж якої йде мова, але угода покищо не укладена. „Ми маємо з чого вибирати", — сказав Бйорк і додав, що ще три країни запропонували Швеції свої танки. Справа про продаж американських ракет майже вирішена, але неясно, чи Державний департамент ЗСА дозволить Швеції перепродувати ці ракети третім країнам.

У неділю, 31-го травня, Р. Чейні та інші члени військової делегації ЗСА побували на півночі Швеції. Чейні сказав журналістам, що не лише З'єднані Стейти і Швеція, але й Фінляндія і Норвегія стурбовані збільшенням озброєнь на Кольському півострові. Згідно з повідомленням норвезького міністерства оборони, Росія перевела сюди багато військових частин, виведених зі Східньої Европи. „Це військо, — сказав Чейні, — має велику силу і його можуть використати майбутні уряди Росії".

Агентство АП повідомило, що Чейні здійснив пробну поїздку на покладі нового шведського корабля, створеного з застосуванням технології „стелт", і дав йому високу оцінку.

ВШАНУЮТЬ КОНГРЕСМЕНКУ

Рочестер, Н. Й. (Г. П.). — Заходом українських приятелів Луїз М. Слотер, членка Конгресу ЗСА, відбудеться прийняття в її честь в неділю, 14-го червня, від год. 4-ої до 6-ої по полудні в залі кредитівки, 824 Ridge Rd. East. Вступ 15 дол. від особи. Весь дохід призначений на передвиборчу кампанію Л. Слотер.

Країни СНД і ЗСА шукають за нацистами

Вашінгтон. — Засоби масової інформації повідомили, що у зв'язку з поширенням співпраці між З'єднаними Стейтами Америки і колишніми республіками СССР, тепер незалежними державами, значно облегшилася праця юристів по обох боках Атлантику, зайнятих дотепер розшуками в КҐБівських архівах за нацистськими воєнними злочинцями і колаборантами. Про це заявив кореспондентам у Вашінгтоні директор Бюра апеляційних інвестиґацій (ОСІ) при Департаменті юстиції ЗСА, Ніл Шер.

Н. Шер, з усмішкою на устах і задоволенням, підкреслив, що доступ до окремих досіє колишньої совєтської злочинної установи НКВД-КҐБ дозволило його установі ще в цьому році започаткувати вісім судових процесів проти колишніх співробітників нацистів, які „скрилися" в ЗСА. Це більше відкриття, як в будьякому попередньому році існування ОСІ.

Відбудеться концерт учнів Малої Семінарії

Юніон, Н.Дж. — Мала Семінарія о. Редемптористів, Колегія св. Володимира з Роблину, Ман., приїжджає з концертом різноманітної української музики і танців, на якому виступають 48 талановитих студентів. Шкільний хор виконуватиме зразки церковної та народньої музики. Учні виступлять з різними жанрами українських танців при акомпаньяменті народних інструментів — бандури, цимбалів та сопілки.

Виступ підготований музичним керівником Юліяном Китастим та провідником танцювального ансамблю Патриком Піхом.

Концерт відбудеться в п'ятницю, 19-го червня о год. 7:30 вечора у Бирнетт середній школі в Юніон, Н. Дж. Цей концерт влаштовує парафія св. Івана Хрестителя з Ньюарку. Квитки в ціні 10 дол. для дорослих і вступ вільний для осіб 17 років і нижче. Квитки можна набути у парафіяльному домі або щонеділі в церковній залі після кожної Служби Божої. По дальші інформації або резервації квитків просимо звертатися до парафіяльної канцелярії св. Івана (201) 371-1356. Весь дохід призначений на фонд школи св. Володимира.

КОНЦЕРТ В ЮНІОН

Юніон, Н.Дж. — Приятелі Руху Північного Ню Джерзі влаштовують концерт солістів львівської опери Романа Цимбали (тенор) та Анни Бачинської (сопрано), партію фортепіяно виконуватиме Марія Цимбала. В програмі — оперові арії та народні пісні. Концерт відбудеться у суботу, 6-го червня о год. 7:30 вечора в залі середньої школи Бирнетт, ріг вулиць Морріс та Колдвелл в Юніон, Н. Дж. Квитки можна буде придбати при вході до залі.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ СЕРБІЇ Слободан Мілошевіч оголосив про свою перемогу над внутрішньою опозицією і „зовнішніми ворогами", маючи на увазі вислідИ парламентарних виборів, які відбулися в неділю, 31-го травня. Тим часом у виборах взяли участь тільки соціялісти і ультранаціоналістичні партії, які підтримують політику Мілошевіча щодо колишніх республік СФРЮ. Опозиція ці вибори бойкотувала. В Белграді відбулася 50-тисячна демонстрація політичних противників Мілошевіча, які вимагали резиґнації президента-комуніста. Хоч міжнародня спільнота запровадила проти Сербії санкції, белградський економіст Мілош Дюкіч вважає, що „минуть роки і роки" перш ніж санкції викличуть якісь негативні зміни.

В НІЧ З 1-ГО НА 2-ГЕ ЧЕРВНЯ нетривке замирення на кордоні між Вірменією і Нахічеванською автономною республікою Азербайджану порушила азербайджанська сторона, почавши кулеметний і мінометний обстріл вірменського селища Ерсгаван. Знову є жертви серед мирних жителів.

ПЕРЕДВИБОРИ В ШІСТЬОХ СТЕЙТАХ ЗСА ЗАКІНЧИЛИСЬ ПЕРЕМОГОЮ БУША І КЛІНТОНА

Лос Анджелес, Каліф. — Засоби масової інформації повідомляють, що передвибори закінчилися в шістьох останніх стейтах значною перемогою теперішнього президента і кандидата Республіканської партії Джорджа Буша. Губернатор Арканзо Билл Клінтон також здобув достатню кількість делегатів на Конвенцію Демократичної партії, щоб запевнити за собою номінацію, але обидві великі партії — Республіканська і Демократична, закінчили передвибори в тіні зростаючої популярности незалежного кандидата на президента, тексаського більйонера Роса Перота, який, згідно з останнім опитом виборців, що його провели Сі-Бі-Сі Нюз і видавництво „Ню Йорк Таймс", вибивається на передове місце серед виборців.

У Каліфорнії Клінтон мусів поділити демократичні голоси з колишнім губернатором цього стейту Едмундом Г. Бравном, настирливим кандидатом, який не зважаючи на втрату підтримки і брак фінансових засобів не резигнує з кандидатури, правдоподібно для того, щоб мати більше впливу на формування політичної платформи Демократичної партії на недалекій вже Конвенції тієї партії в Ню Йорку.

Опити виказали, що підтримка кандидатури Р. Перота зростає майже в усіх стейтах Америки. В останньому часі поширилась також інформація, що Перот зацікавлений особою проф. Джін Кірпатрик, якій він хоче запропонувати віцепрезидентуру і така тактика, на думку політичних спостерігачів, тільки може допомогти Перотові здобути також підтримку певної кількости республіканців-консерватистів, які раніше підтримували пресового колумніста Патрика Б'юкенана.

Президент Дж. Буш, який ще минулого місяця мав достатню кількість делегатів для запевнення номінації, остаточно „викінчив" П. Б'юкенена, який спочатку, як виглядало, міг бути його грізним опонентом у виборах, але поява на політичному горизонті Р. Перота і несправна функціональність виборчого республіканського комітету, турбує не тільки Дж. Буша, але провідних діячів Республіканської партії.

В пресі появилися сигнальні статті й інформації, що виборчий „корабель" Буша потопає і політичні активісти гропонують Бушеві перебудувати не тільки виборчий центральний комітет, але поробити певні пересунення в Уряді, а саме пересунути на інше місце Сема Скінера і запропонувати пост шефа штабу Білого Дому теперішньому державному секретареві Джеймсові Бейкерові, а на місце Бейкера покликати дотеперішнього секретаря Департаменту оборони Ричарда Чейні.

Це, очевидно, покищо тільки теорія, але, як кажуть поінформовані особи, перемени все розпочинаються з поголосок, які пізніше знаходять реалістичне підтвердження.

Також в інших стейтах зокрема в Огайо, перемогу здобули Буш і Клінтон. Останній здобув дві третіх демократичних голосів. В Ню Джерзі також більшість виборців віддали свої голоси за Буша і Клінтона, передових кандидатів.

Все решта залежатиме від тактики двох великих партій і активности Р. Перота та його покищо невеликого штабу співробітників, число яких зростає з кожним днем.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ повідомив про призначення перших амбасадорів ЗСА в Узбекистані і Киргизстані. Професійний дипломат Генрі Кларк стане першим американським амбасадором в Узбекистані. До останнього часу він займав пост економічного дорадника ЗСА в Ізраїлі, а раніше був заступником голови американської дипломатичної місії в Букарешті, а також працював в амбасаді ЗСА в Москві. Едвард Гурвіц, який довгий час перебував на дипломатичній службі, призначений першим амбасадором ЗСА у Киргизстані. Досі він працював в американській амбасаді в Кабулі і в генеральному консульстві ЗСА в Санкт Петербурзі.

У НЕДІЛЮ, 31-ГО ТРАВНЯ, в театрі Ґершвіна на Бродвеї в Ню Йорку відбулося вручення нагород „Тоні", які присуджуються кращим творам в жанрі музичної ревії і драми. Найкращим з бродвейських ревій у цьому році був названий „Сходжу з розуму за тобою", який дістав три нагороди. Нагороду за хореографію дістала Сузен Сторман. Найкращою п'єсою була названа праця Браєна Фріла „Танці у Лугназі". Найбільше нагород зібрала ревія „Останній виступ Джеллі" про легендарного джазового музиканта Джеллі Роллі Мортона, ролю якого виконав знаменитий актор Грегорі Гайнс. Він дістав нагороду „Тоні" за найкращу чоловічу ролю в ревії. Як відзначають критики, в цьому році зацікавлення театром значно зросло, про що можна судити з того, що в цьому році театральний Бродвей прийняв на мільйон глядачів більше, ніж торік.

АДМІНІСТРАЦІЯ ЗСА заявила, що вона закриє військово-морську базу Ґвантанамо на Кубі для втікачів з Гаїті. На цю базу впродовж кількох місяців доставляли втікачів з Гаїті, які залишалися там на період розгляду втікацьких аплікацій. Американський Уряд також має намір заборонити будь-яким кораблям, що побували на Гаїті, заходити в порти ЗСА. Ці заходи носять торговельно-економічний характер і мають на меті примусити уряд Гаїті повернути владу в руки законного президента Жана Бертрана Аристіда.

АЛЬМАНАХ УНС НА 1993 РІК

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1993 рік. В основному це видання Альманаху буде присвячене 100-літтю щоденника „Свобода", перше число якого появилося 15-го вересня 1893 року. Просимо авторів присилати статті на цю та інші теми до 22-го серпня 1992 року. — Ред.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Росс Перо — 42-ий президент ЗСА?

Коли весною цього року більйонер з Тексакасу заявив журналістам, що він задумує кандидувати у цьогорічних виборах на президента Америки, ніхто не брав цієї кандидатури поважно. Негайно появилися коментарі, що американці не люблять, щоб хтось „купував президентуру" і що 66-літній Росс Перо ніколи не займав у федеральному, стейтовому чи міському апараті ніякого становища, то смішно довіряти йому керівництво американською великодержавою. Але, на диво, той підхід швидко змінився. У широких американських колах настало розчарування у відношенні до обох керівних політичних партій. Впав авторитет Конґресу і, замість зрости, далі обнизилась популярність президента Джорджа Буша, з його власної вини. В усіх американських часописах, газетах і журналах зароїлось тематикою Росса Перо. Коли раніше кандидатуру Джорджа Буша на другу каденцію ставили вище двох інших кандидатур — Перо і демократичного губернатора стейту Арканзас Билла Клінтона, то всі останні опити виявили, що Росс Перо має перевагу над обома названими суперниками.

Спершу ми знали дуже мало про Перо. Бизнесмен, доробився величезного маєтку на фабриках комп'ютерів та на різних мудрих інвестиціях, тримався здалеку політики. Але згодом прийшло спростування погляду, наче Перо не цікавився ніякими іншими справами, як тільки бизнесом. З поважного ілюстрованого тижневого журналу „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 1-го червня 1992 р. довідуємося, що Перо завжди особливо цікавився справою закладників і обурювався їхнім злочинним схоплюванням на вулицях. Коли у 1981 році італійські терористи схопили у Вероні Італія, американського генерала Джеймса Дозієра, команданта південних европейських збройних сил НАТО, то Перо телеграфічно переказав півмільйона дол., яких домагалися терористи за звільнення цього генерала. Він тісно співпрацював з колишнім президентом Джиммі Картером та колишнім заступником голови Крайової Ради Безпеки полковником Олівером Нортом у заходах щодо звільнення закладників схоплених у Ливані. Він освічений, скінчив Морсько-летунську академію в Аннаполісі. Особливо цікавився шкільництвом у Тексасі і був активний в його перебудові. У тих заходах виявив багато рішучости і впертости, але й хисту співжити з людьми. Проблемою комп'ютерів зацікавився ще тоді, коли мало-хто чував про такий винахід. Інвестуючи туди капітал — зробив маєток, що його обраховують на 3—4 більйони долярів. Має почуття гумору. Кілька днів тому можна було оглядати на телевізійних екранах, як Перо нібито збентежений вигукнув: „Хто це такий той Перо?"

У названому вгорі журналі маємо обширну статтю „Світ згідно з Перо" і дві інші: „Законовірний Перо" та „Реформатор Перо". На превеликий жаль нічого там не сказано про знання Перо міжнародних справ. Нічого не сказано про його становище до найважливіших сучасних проблем закордонного світу. Так само не зовсім ясний його ідеологічний світогляд. Він заявив, що в його уряді не було би місця на гомосексуалістів та висловився виразно неприхильно про цю категорію людей. Виходило би, що він — консерватист. Але ж у справі абортів признав правду жіночому рухові за „Право вибору" — без обмежень, що свідчить про лібералізм. Апелюючи до єдности всіх американців без уваги на расу і віру, покликався на „перетоплюючий казан" Америки. Це погано свідчить про підхід Перо до проблеми народів та їхніх окремих культур. Невідомо чи він знає про існування у Канаді закону про багатокультурність.

Як уже сказано на цьому місці — критерієм нашого підходу до кандидатур у теперішніх виборах на президента Америки є становище кожного з них до України. Чи Перо знає про існування України і що він знає? Після того, як Україна і її проблема зазнали великого лиха від короткозорости Вудро Вілсона та Ф. Д. Рузвелта у 1945 році, — лячно подумати про можливість подібного нового мешканця Білого Дому.

ІРАК НАДІСЛАВ ГЕНЕРАЛЬНОМУ секретареві ООН Бутросу Галі спеціяльне післання, в якому відмовляється визнати кордони між Іраком і Кувайтом, нещодавно встановлені спеціялістами ООН.

Микола Руденко

УКРАЇНА В ШАТАХ НАРЕЧЕНОЇ

III

Чи можна уявити щось бодай найближчено схоже в українських селах? Відомо, як цар Соломон визначив, хто із двох жінок є матір'ю дитини, на котру вони обидві претендували. Так само легко визначити, який із двох народів гідний прийняти великодушну допомогу багатого Заходу — той, звичайно, котрий не проміняє весняну сівбу на телевізійний детектив. Але ж мудрий Захід чомусь цього не розуміє. Тож плакали західні мільярди, котрі доляровим дощем випадають над несяжними російськими просторами. Росія завжди житиме так, як жила протягом останніх десятиліть: продаватиме природні багатства, щоб купувати десятками мільйонів тонн збіжжя на Заході. Але чи надовго вистачить природних багатств, аби жити в такий паразитарний спосіб?

Духовно-моральні удари з боку пригноблених націй на тлі перманентного напівголоду (або й голоду справжнього) призведуть до такого глибокого занепаду російську націю, що вона в сьогоднішніх масштабах не відродиться вже ніколи. Злидні та голод спричинять розпалові міжнаціональних та міжреґіональних конфліктів, народжуватимуться нові нечувані держави. Нафта, газ, алмази й золото переставуть їх між собою. І прийде час, коли цим скористається Китай.

Я пишу ці рядки не без болю в серці, бо добре знаю: в російського народу немає майбутнього. Ні, я не з тих доброзиців, хто вміє радіти, коли в сусіда корова здохла. Та все ж я знаю те, що знаю, розквіт Росії лишився позаду. Зате розквіт України розпочався сьогодні — яскравим, величним і чистим цвітінням українських садів, яке розбудило в моїй душі велику радість.

Україні не слід надміру боятися Росії: вже ніколи вона не зважиться повторити Полтавську битву. Погляньмо: навіть Чечня і Татарстан перестали її боятися — бо вона сьогодні боїться сама себе. Будь-який необачний крок загрожує їй ланцюговою реакцією нового розпаду — вже на рівні численних автономій. Щождо ядерної зброї, то вона призначена проти китайських міжконтинентальних ракет — як цілком законна противага. Саме тому Захід і не вимагає від Росії повного ядерного роззброєння. З другого боку Чорнобиль показав росіянам, що націлювати ядерну зброю на Україну — значить націлювати її на себе. Гадаю, це очевидно.

Коли я упивався пахощами яблуневого цвіту в благословенній Ясногородці, в мой уяві поставала казково багата Америка. Ну звичайно, українські хати не можна й близько порівняти з комфортабельними будинками американських родин, біля яких стоять по чотири-п'ять автомобілів. І жодних парканів — тільки зелені газони та квіти. Найвища досконалість побутових смаків майже неземна декоративна довершеність. І все ж не це мене дивувало в Америці. Дивувало ось що. Приватні будинки не тісняться один до одного — вони розкидані по мальовничих закутках ляндшафту. Отак стоїть собі зо два будинки десь над озером, господарі їздять на роботу автомашинами. Це тут не виняток — так виглядає майже вся одноповерхова Америка. Я гостив у десятках таких будинків майже в усіх американських стейтах — і всюди докучав господарям вельми не поетичним запитанням:

— А куди виходить ваша каналізація?

Як правило на обличчях господарів з'являвся подив чи навіть розгубленість. І завжди та ж сама відповідь:

— Не знаю.

Мабуть, американцям моє запитання здавалося чудернацьким: яке їм діло до того, куди виходить каналізація? Туди, куди треба. Але я я добре уявляв: щоб власники будинків могли про це не думати, впродовж цілого століття належало перерити на глибину п'ятисот метрів увесь американський материк і закласти такі труби, котрі не потребують щорічних ремонтів. Принаймні я таких ремонтів ніде й ніколи не бачив. Зате бачив по дві або й три ванних кімнати в кожному будинку — як би він далеко не стояв від міських околиць. Води американці не шкодують: кожен член родини ванну або душ приймає щодня. Це так само обов'язково, як у нас прийняття щодня вмивається.

Промовчу про наші сільські „вигоди". Або нерідко й про міські. В об'явах з приводу обміну квартир дуже часто пишуть: „Вигоди у дворі". Як вони виглядають і як ними доводиться користуватися — нехай залишається для американців таємницею. І хай це буде одна-єдина таємниця, а всі інші відімкуть назавжди. А якщо казати правду, то вони вже фактично відмерли.

Щождо першої таємниці, то з нею не так легко

(Закінчення на стор. 3)

Степан Яворський

Вісті з Оттави

У квітні ц. р., з ініціятиви Канадської асоціяції адвокатів і при фінансовій допомозі канадського міністерства закордонних справ і міжнародної торгівлі, до Канади прибули п'ять українських юристів на шеститижневий курс навчання канадської системи правознавства. Їх перша зупинка була в Оттаві, де вони пройшли однотижневий курс орієнтації. У цей час вони мали нагоду зустрітись з українською громадою в Оттаві. На цій зустрічі юристи з Києва розказали коротко про стан української юриспруденції у теперішній час. Цю групу юристів очолює проф. Анатолій Довгерт, а членами групи є Ольга Дмитрієва, Вадим Оленів, Сергій Гончаренко і Володимир Байбарза. Під час зустрічі з громадою український шарже д'афер в Канаді, Олексій Родіонов, детально розказав про працю парляментарної комісії Верховної Ради України, яка працює над проєктом нової конституції України. Він пояснив, що, в зв'язку з подіями на Україні, а особливо в Криму, в яких проявляються щораз сильніші російські інтриги, нова конституція України мусить брати до уваги ці елементи, щоб забезпечити інтеґральність української території.

При кінці квітня, делеґація канадських парляментаристів, яка складалася з представників трьох головних політичних партій канадського парляменту, відвідала столицю України — Київ і зустрілась з державними і громадськими діячами України. В склад канадської парляментарної репрезентації входили: Жан Жак Гібо і Волтер Меклейн (від Консервативної партії), Лойд Ексворті і Джесі Фліс (від Ліберальної партії) і Свенд Робінзон і Джон Родрігез (від нової Демократичної партії).

Канадська делеґація перевела цілий ряд розмов з депутатами Верховної Ради України, з урядовцями міністерства закордонних справ України, з вищими офіцерами українського міністерства оборони, як також з представниками керівництва Руху та провідниками політичних партій і угрупувань України.

Лойд Ексворті, під час інтерв'ю, сказав, що він був позитивно вражений аргументами відповідальних урядовців міністерства оборони, які висловлювали побоювання, що Росія, після отримання ядерної зброї під свою контролю, зможе шантажувати український Уряд в таких справах як Чорноморська фльота, або ситуація в Криму.

Члени делеґації Ліберальної і Нової демократичної партії критикували повільність процесу встановлення канадської амбасади в Києві. Дотепер там працює лише три канадські урядовці, включно з повіреним у справах, Нестором Ґайовським. Вони далі виконують свої обов'язки в готелевих кімнатах, у яких мешкають. Ремонт і реконструкція колишнього консульства Східної Німеччини, де має бути канадська амбасада, є ще далі під розглядом відповідальних чинників у Оттаві. Тому більшість українських клієнтів, які хотіли б відвідати в Канаді рідних чи знайомих, відсилається до канадської амбасади в Москві. Це, очевидно, викликає обурення і невдоволення українських і канадських громадян. Ці парляментарі вважають, що така ситуація є виною канадського міністерства закордонних справ, яке не прикладає достатньої уваги справі реконструкції приміщення.

Представники урядової Консервативної партії оправдують брак прогресу у влаштуванні амбасади фінансовими труднощами міністерства закордонних справ, яке ліквідує деякі канадські дипломатичні місії в країнах Африки і Азії з огляду на бюджетові обмеження.

Четвертого травня ц. р. прибула до Оттави на чотириденний семінар про канадську федеральну систему делеґація Верховної Ради України. Семінар зорганізував канадський парлямент для дев'яти східноевропейських делеґацій, а саме: Росії, України, Польщі, Мадярщини, Румунії, Болгарії, Литви, Латвії і Естонії. Українську делеґацію очолював Олександер Коцюба, член Президії Верховної Ради України і голова комісії юридичних і законодавчих справ. З ним приїхали: Іван Куцай, перший заступник представника Президента України на Київську область і член Верховної Ради України, Сергій Макаренко, секретар комісії Верховної Ради місцевого самоурядування, і Євген Кучер, консультант сектора міжнародних зв'язків секретаріяту Верховної Ради України.

Під час чотирьох днів програми розглянено такі аспекти канадської федеральної системи: канадський федералізм, праця парляменту і його роля у системі канадського уряду, роля критики в демократії (як у парляменті, так і в загальному суспільстві), інституції на службі парляменту, виборча система, економічна і фінансова ад-

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Серафин

ЗАГРОЗА БЕЗРОБІТТЯ НА ТЕРИТОРІЇ СНД

Видобуток у Східній Европі і на території колишнього СССР знизився на 20 відс. протягом останніх двох років, за даними Міжнародного валютного фонду (МВФ). У деяких країнах цієї території він впав навіть на 35 відс. Брутто домашній прибуток в 1991 в Росії знизився на 9 відс., а в Україні на 9.6 відс. Цей напрям у деяких країнах затримався, але в інших продовжуватиметься, зокрема в цих, які постали на руїнах СССР, де економічні реформи щойно починаються. МВФ їм радить взяти під увагу досвід держав Східної Европи.

Наслідком цього, в Україні та інших нових республіках є можливість великого безробіття. Воно вже існує у малих кількостях, хоча людей без праці не називають безробітними. Деякі з них дійсно без праці, а інші перебувають на підприємствах, які мало, або нічого не виробляють. Обом категоріям працівників платить держава, але така ситуація довго не триває.

Кожна економічна реформа, яка заслуговує на таке звання, вимагає остаточного осягнення балансу прибутків і витрат. Україна, а зокрема Росія, вводять в життя економічні реформи і, скорше чи пізніше, число безробітних мусить збільшитися. Всі нові країни стали членами МВФ, який вимагає певних акцій і зобов'язань, якщо члени-країни бажають користати з його капіталу. Щоб зробити державні гроші вартісними, знову потрібно узалежнити розходи від приходів.

Прибутки з експортів не будуть реальними без конкуренційности продукту. Його суперництво вимагає контролі затрат, одним із складників яких є кошт людського труду. Хоча кошт праці дуже низький у нових країнах в порівнянні зі Заходом, але він є в суперництві з коштом в інших країнах Східної Европи, де платні є також досить низькі. Отже, не правильно думати, що працівник нових країн з його низького заробітною платнею не має конкуренції. Це все зводиться до однієї дії, а саме ж зниження коштів виробництва, що спричиняється до звільнення працівників.

За даними Міжнародної організації праці при Організації Об'єднаних Націй, безробіття у самій Росії може становити 10 до 11 мільйонів до кінця 1992 року. Ця організація основує прогнозу на студії ситуації у 500 фабриках в Москві, Санкт Петербурзі й їхніх околицях від грудня 1991 року по квітень 1992 року. Більш конкретно, ця аналіза виявляє, що:

- Безробіття в цих фабриках піднеслося в 1991 році на 9 відс. Звільнені працівники отримують тримісячну платню (після звільнення) і менше ніж 20 відсотків звільнених отримували якусь грошову допомогу після трьох місяців.
- Від безробіття найбільше потерпіли жінки, які становлять 40 відс. працівників працівників у виробництві, й інваліди.
- Звільненими були бюрові працівники і спеціялісти з вищою освітою. Фабрики, одначе, приймали кваліфікованих працівників.
- Платні значно піднеслися у виробничому секторі. У багатьох випадках, вони були у формі харчів і продуктів, щоб оминути на них податки, які вже знесено.
- Є познаки дій, яких вимагає ринкова економія, але не було виразного відношення між зниженим виробництвом і звільненням працівників.

Російський міністер праці Феодор Прокопов вважає, що безробіття в країні піднесеться з-понад 100,000 тепер до між 3.5 і 4.0 мільйона восени і 5 до 6 мільйона з кінцем 1992 року, тобто не так високо, як передбачає Міжнародна організація праці при ООН.

Теперішній низький рівень безробіття у системі, в якій виробництво постійно скорочується і де військові вироби не мають ринку, — штучний. Підприємства, як було подано вище, „затруднюють" багато працівників на кошт держави. Система не розуміє потреби звільнення і не знає, що з ними робити. Скорше чи пізніше мусить до цього прийти. Навіть звільнені працівники не голосяться до рядів безробітних і за допомогою, яку дехто отримує. Проблемою безробіття журиться кожна країна, хоча в капіталістичній системі відповідальність за знайдення праці лежить на громадянах, а не на державі і не на приватних підприємствах.

Вишкіл у колишньому СССР був у спеціялізованих інститутах і, після закінчення, випускники отримували призначення на постійну працю. Перевишкіл, як правило, не практикувався. Ані робітнича юнія, ані підприємці не мають досвіду у новій ситуації. Вони не діють, як незалежні тіла — вони далі дивляться у напрямі держави за допомогою.

Н. П.

ЗВ'ЯЗКИ ЗУАДК З УКРАЇНОЮ І ЇЇ СХІДНЬОЮ ДІЯСПОРОЮ

Відомо було нам у всі ці останні роки відродження України, що східні і південні землі України вкрай занедбані щодо українознавчої освіти. Її властиво не було, тому що не було українського шкільництва. Було офіційне російськомовне, т. зв. „кАзьонне". В школах чули діти ті самі завчені фрази про ідеали соціялізму, про вищість російської мови і культури і про непрестижність і нищість рідної української мови й літератури. Про українську культуру, як щось окремішнє, і мови не могло бути, бо це уважалось проявом злочинного націоналізму, а історії України як предмету в Україні не було. Згадувалося тільки у відповідних моментах про таких „зрадників" українського народу як П. Дорошенко, Мазепа, Виговський, а пізніше С. Петлюра чи М. Грушевський. До такої програми були достосовані всі шкільні підручники. Це мало бути духовною поживою для української дитини чи й молоді.

Коли крок за кроком почало ширитися відродження дійсних вартостей і почала появлятися цінна змістовна література, то ще найбільше відчуто цей новий подих на Заході України і в центральній, головно в Києві. На сході і півдні України були лише пробліски нового самостійного мислення. Шкільництво далі було під чужими, ворожими українській духовості, впливами. Панувала російська мова навчання.

Та знайшлися світлі постаті серед педагогів; багатьох імен не знаємо, тож назвемо хоча деякі — в Київщині це Валентина Стрілько з Гнідинської Української Національної Школи, на Миколаївщині знаємо про працю Віри Гавриш-Принько, а також Галини Могильницької, яка теж взяла на себе, здавалося б, непосильний труд внести українського духу в школу в Україні. На Донеччині — це ім'я Леоніда Громового, директора єдиної дотепер української школи Донбасу у місті Донецьку. Майже три роки ішли старання за відкриття школи, нарешті вона діє. Для того, щоб не задавили її речники ще сильно зрусифікованої місцевої влади, виклопотано їй статус „республіканської". Шкіл з таким статусом було в 1990 році три — військово-спортова у Львові, фізико-математична в Києві і суспільно-гуманітарна в Донецьку. Підготовою для створення науково-теоретичної концепції Донецької школи була дослідна праця на різних рівнях суспільства, — з депутатським корпусом, у страйкових комітетах шахтярів; нав'язувано зв'язки з міжнародними установами, щоб обґрунтувати право на створення саме такої української гуманітарної школи, а саме — ЮНЕСКО в Парижі, Міжнародний суд в Гаазі, ООН в Ню Йорку.

Тепер школа діє, хоча у скромних приміщеннях. Не дивлячись на всякі провокації, спрямовані проти цієї першої української школи, вона здобула собі авторитет у місті й околиці; її знають у всій області. До 1-ої кляси прийнято лише 60 дітей, хоча зголошених було досить на 20 перших кляс. Так — щобільше, як 400 охочих учнів першої кляси були змушені йти до російськомовних шкіл. Цього року буде 22 випускників з 11-ої кляси. Це молоді юнаки і дівчата, що мають уже свій погляд на життя, на їхнє оточення і на долю їхньої Батьківщини — України. На жаль, їх не чекатиме Донецький університет, де ще й досі панує російський шовінізм і погорда до рідного — українського. Всі засоби комунікації — російськомовні, нема ні одного українського часопису. Тепер — основна проблема там — біологічне виживання. Тож і застій такий.

Щоб відродити народну етику і мораль, любов до правди і краси, школа проводить наукові конференції для педагогів, дає показові лекції, концерти з відповідною тематикою і певною вишуканістю форми. Великою перешкодою для цієї великої піонерської праці є брак українських книжок-підручників, у чому, безумовно, треба допомоги цій інституції. Потрібні там копіювальні машини, щоб матеріяли могли бути доступні для учителів і для учнів, потрібні фонозаписувачі й інша технологія. Потребою першої ваги є підготова педагогічних кадрів на цілі області — Луганську, Донецьку, Південних землях. А, щоб українське шкільництво стало дійсністю, треба розробити порядок дії, черговість завдань, роздобути ресурсів для ведення запланованої праці. Леонід Громовий бачить першенство завдань у відродженні українського духовного і природного єства, встановлення ролі українського етносу в глобальному масштабі. Автор есею переконаний, що вберегти наше „я" на цій планеті зможе лише дух народний, дарований нам Богом. Для того, щоб поневолити народ, ворог поступово нищив душу народу й творців духовних цінностей, нівечив мораль людини й етику народу як цілість. Тому потрібні великі й добре заплановані зусилля, щоб дійшло слово правди до людських сердець, зокрема до відкритих світові сердець і інтелекту молоді.

Для втілювання наших національних цінностей не тільки в Україні, але у східній діяспорі, треба розробити навчальні пляни, уможливити доступ до української (нережимної) книжки, подбати про модерну технологію, придбати українські й англомовні матеріяли. Це служитиме великою заохотою перейти на україномовне навчання у багатьох школах.

Ми щиро вдячні піонерові українського шкільництва в районах Донбасу — Леонідові Громову за його глибоко умотивовані пляни розвитку української школи у східній Україні й у східній діяспорі.

Не менше зворушливим є лист з далекого Казахстану. Автор його свідомий українець З. Грицуляк. Поінформуємо читачів про зміст його. Більше, як 400 років заселюють українці степи Казахстану, найчастіше не з власної волі. Лише на Цілиноградщині українців біля 100,000 осіб. За совєтської влади йшла великим темпом деґрадація різних націй, українців у першу чергу. Адже метою Москви завжди була русифікація, творення народних мас без власного обличчя, без рідної культури, релігії.

(Закінчення на стор. 3)

Вісті...

(Закінчення зі стор. 2)

міністрація, державна публічна служба, права людини і хартія прав людини.

Після закінчення семінара, репрезентанти Естонії, Латвії, Литви, Росії і України поїхали на дводенне перебування у Торонто, де вони були гістьми онтарійського провінційного уряду, а решта делегацій поїхали до Квебеку.

Українська делегація мала нагоду відвідати виставку століття українського поселення в Канаді в Державному музеї цивілізації, як також побачити процес друкування українських грошей у Канадській банкнотній компанії.

Від 8-го до 18-го травня ц. р. в Оттаві відбувався передолімпійський міжнародній боксерський турнір, у якому брала участь група боксерів з України. Її спонсорувала Українська Асоціяція аматорських боксерів, при фінансовій допомозі торговельної фірми БМП з Києва.

Після елімінації, серед чемпіонів було трьох українців: Олександер Гуров, який здобув золоту медалю, і Сергій Городичів і Олекса Павелець, які отримали срібні медалі.

Зв'язки ЗУАДК...

(Закінчення зі стор. 2)

Автор листа пише: „Ми забули рідну мову і мудрі поради предків, свою культуру, Церкву, ми вже й не хочемо знати своєї історії. Яка ж вона...? Недавно опитано 73,730 українців. Лише 27,260 з них сказали, що їх рідна мова — українська. Та ми, — пише З. Грицуляк, — українці маємо намір кожному пригадати, хто він, звідки і зняти з душі чужі ідеологічні накипи...". Ініціятори цього відродження хочуть створити у себе український культурно-спортовий Центр. Для цього потрібна їм допомога від усіх нас, зокрема бизнесменів, як вони пишуть.

Потрібні їм підручники, посібники для недільних шкіл, релігійні книжки, історичні, цікава белетристика, ноти українських композиторів, колядники, пісенники, англо-мовно-українські розмовники, копіювальні машини і багато іншого. Над цим треба глибше задуматися, а тепер хоча б виявити зрозуміння і добру волю та дещо потрібне їм на початок переслати.

Третім, не менш цікавим, зверненням є лист від наших земляків з Мурманська, з далекої холодної півночі. Пише лист українка — дівчина Алла Марчук, що походить із східньої Волині, з Житомирщини. Вони мають своє Товариство, обладнане по-українськи — з портретом Шевченка, з вишивками. Утримують зв'язок з Україною, проводять разом свята — Різдво, Великдень, співають різних пісень. Видають навіть свою газету від червня 1990 року „Українське Слово". Клімат суворий, — 12 місяців триває у них зима, „а решта, кажуть, літо..." Тому потребують теплого одягу. Саме тепер вислано від ЗУАДК-у ряд пачок з теплим вживаним одягом, хоча на початок. — Сам тон таких листів відрадний, вказує на те, що українська людина, знайшовшись у найважчих обставинах знаходить у душі своїй незагаслу іскру любови до свого рідного. Тож нашим святим обов'язком є відгукнутися на такі прекрасні листи, звернені до нас.

ЗУАДК переслав згаданим вже тут школам, а також й іншим поважну грошову допомогу в сумі понад 25,000 долярів. Рівно ж вислано багато пакетів з уживаною в доброму стані одежею до Києва, Гнідина, Миколаєва, а останньо вислано 50 пакетів нашим землякам поселеним у холодному Мурманську. Такі ж пакети ЗУАДК має намір переслати і до інших осередків поселення українців у Казахстані і Сибіру, а також на далекий Схід до великої української колонії у Владивостоці. Все це безумовно пов'язане з великим коштом оплати висилки цих пакетів. У чому сподіємось, допоможе нам українська спільнота.

Робиться конкретні старання допомогти нашим сиротам, немічним, інвалідам, старшим віком людям в Україні. Увесь тягар цієї допомоги мусить взяти на свої плечі наша патріотична громада в західній діяспорі, в чому ми не сумніваємось, бо усім нам є близький і зрозумілий, шляхетний клич ЗУАДК „Брат — Братові"...

Книги повертаються на батьківщину

Протягом двох останніх тижнів квітня ц.р. в Українському Вільному Університеті в Мюнхені перебували декан філологічного факультету доцент Михайло Гнатюк та заступник декана факультету журналістики доцент Михайло Присяжний (Львівський Університет імені Івана Франка).

Місія двох представників України була повністю заохочена Фундацією УВУ в ЗСА і стала першим практичним кроком втілення ідеї створення бібліотеки та архіву української діяспори у Львівському Університеті. Гості українського Мюнхену формували первинні фонди майбутньої бібліотеки, яка повинна бути широкодоступною як для науковців, так і для студентів. М. Гнатюк та М. Присяжний відібрали дублікати українських видань та періодики з бібліотеки та сховищ УВУ, а також Українсько техніко-господарського інституту. Це в основному видання з історії, філософії, економіки, філології, правознавства, журналістики. Особлива увага зверталася на книги, що вийшли в повоєнний час і які насвітлюють окремі аспекти політичного та культурного життя України.

Гості зустріли щире розуміння з боку працівників УВУ та української громади Мюнхена. Їх прийняла Голова АБН, Голова Центрального Проводу ОУН Слава Стецько, ознайомила з виданнями останніх років. Потім відбулися відвідини „Вальдфрідгоф", де покладено квіти до могили українських політичних, наукових та культурних діячів.

Чимало чільних представників української діяспори в Німеччині виявили готовість допомогти спільній новоствореній інституції ЛУ УВУ. Першим відгукнувся на поклик полковник Євген Рен (Побігущий). Він відібрав частину своєї приватної бібліотеки для Львівського університету, передавши у спеціяльному посланні поздоровлення працівникам та студентам. Серед майже ста назв видань є унікальні книги Клауса Й. Гропера „Історія козаків. Дикий схід 1500-1700" (нім. мовою) Вольфа Дітріха Гейке „Вони хотіли волі. Історія Української дивізії 1943-1945" (нім. мовою), „Російський колоніялізм в Україні. Матеріяли і документи" (нім. мовою, з дарчим надписом Ярослава Стецька), „Правильник юнацтва СУМ", панорамні твори Лева Шанковського „Українська Галицька Армія" та „Українська Армія в боротьбі за державність", „Релігійний словник" Антона Анвейдера (нім. мовою) та „Правописний словник" Г. Голоскевича.

Видавець та поширювач української книги доктор Олекса Вінтоняк, який живе в Мюнхені, побажав подарувати Львову книги, що зв'язалися в „Дніпровій хвилі", а також повне зібрання чисел „Українського історика".

Сміливим, але виправдилим було рішення голови Центрального представництва українців в Німеччині Степана Костюка про передачу архівів ЦПУН на батьківщину. Було узгоджено заходи щодо впорядкування документів у Львові.

Цінні матеріяли з власного архіву та бібліотеки передав для Львова головний секретар УВУ маґістер Володимир Леник. Це окремі документи, пов'язані з перебуванням українців у кацетах, з повоєнним таборовим життям, а також кільскарічний архів українського Товариства „Родина", інші цінні матеріяли та книги.

Багата спадщина української діяспори повертається на батьківщину у час, коли твориться держава. Цей широкомасштабний захід став можливим завдяки щирій зацікавленості професорів та працівників Українського Вільного Університету, а також з ініціятиви Фундації УВУ в ЗСА, яку очолює професор Петро Ґой.

М. П.

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

впоратися. Коли скажімо, в нас будують газопровід, відразу ж через усю Україну пролягає широка пустельна смуга. Відбувається це тому, що безвідповідальні виконроби увесь чорноземний шар загачують на дно канави, а безплідна глина або ж пісок опиняється на поверхні. Якщо в такий спосіб хтось почне перебудовувати наші „вигоди", аби негайно наздогнати Америку, то Україна, втративши свої прославлені чорноземи перетвориться на Сагару. Отож нехай покищо „вигоди" лишаються по дворах. Принаймні доти, доки з наших голів не вивітриться марксистське розуміння землі: землю буцім то ніхто не створював — і через те вона нікому не повинна належати. Саме таке розуміння й поставило Росію на межу перманентного голоду. Українські чорноземи також зазнали великих руйнувань, але занадто щедрим був Господь Бог щодо нашого народу, коли розподіляв землі — наші метрове (а часом і двометрові!) чорноземи не так легко порийнувати. Ріки ними можна позамулювати — і це вже зроблено. Та все ж Україна була й лишається однією з найбагатших сільсько-господарських країн світу.

Щождо продовольчої кризи в Україні, то вона пояснюється ґвалтівним пограбуванням. Пограбування не припиниться доти, доки ми не забезпечимо себе власною валютою. І, може, навіть не лише блакитно-жовтими стовпами на кордонах, але й справжніми заставами. Цього вимагає психологія нашого північного сусіда: він ніколи не звикне, що українські свині й телята належить купувати за світовими цінами, а не вивозити їх до Москви за символічну плату. Тим часом нафта, газ та кріпильний ліс для донецьких шахт Україна отримує за світовими цінами.

Але ж, зрозуміла річ, усі ці труднощі є тимчасовими. Коли у Л. Кравчука питають, як швидко налагодиться нормальне життя в Україні, наш Президент їй повідає, що жити на такому рівні, як жили до кризи, ми вже будемо через два-три роки. Та щоб вийти на рівень західніх життєвих стандартів, доведеться попрацювати зо два десятиліття.

І все ж, ходячи по завіяних яблуневим цвітом вулицях Ясногородки, я не відчував великого жалю, що сучасні українські хати поступаються перед американськими: є в нас і свої переваги. Вони полягають у тому, що кожна українська хата схована у садку, а не просто обрамлена зеленим газоном. І це, даруйте, зовсім інша якість: створене Богом завжди виглядає краще й незрівняно багатше, ніж те, що творять люди. Кажу про садові дерева. Лише в Сан-Дієго я помітив отаке бажання прикрасити оселю плодовими деревами, як це всюди робиться на Україні, і через те, на мій погляд, травнева Україна виграє перед багатою Америкою. Виграє не рукотворним багатством, а багатством Божим. Отож цвітуть не лише яблуні та вишні — цвітуть щасливими посмішками людські обличчя. І так вить охуються над Україною мільйони солов'їв, що моїм американським друзям годі це уявити.

Відбулися...

(Закінчення зі стор. 1)

рольна комісія: інж І. Троян — голова, В. Глова і С. Михайлишин — члени. Вільні члени: І. Гайда, І. Олійник, Д. Стець, В. Романишин і О. Гладун.

Після вибору управи І. Телюк закликав членів окружного комітету працювати над приєднанням нових членів і приготуванням до відзначення ювілею УНС. Відтак він подякував за довір'я і попросив до слова головного касира УНСоюзу О. Благітку. Свою доповідь прелегент почав із звітування про стан членства УНС. Він ствердив, що торік приєднано 71 відсоток із запляннованих 2,000 членів. Приєднано 637 дорослих і майже таку ж кількість до молодечого відділу. Головний касир звернув увагу, щоб організатори дбали про приєднання молоді, а також професіоналістів, які беруть забезпечення на більші суми в чужих комерційних компаніях. А Український Народний Союз має такі ж самі забезпечення, як і комерційні компанії. УНСоюз допомагає Україні, студентам, хворим членам. Фінансово він стоїть добре.

Головний касир УНСоюзу Олександер Благітка (сидить другий справа) з учасниками Річних загальних зборів Округи Ню Гейвен.

Відпочинкова оселя Союзівка пристосовується до нових вимог. Побудовано новий будинок для працівників, поправлені інші будинки, кімнати обладнуються модерним устаткуванням. Всі ці поправки робляться, щоб заохотити молодь перебувати на Союзівці.

На стипендії для українських студентів торік УНС виплатив 117,000 дол.

Щодо бюра УНС у Вашінґтоні, то О. Благітка висловився позитивно. За його словами, Євген Іванців проводить дуже корисну працю і УНСоюз цілком задоволений ним.

Після доповіді головного касира почалася дискусія, в якій взяли участь В. Глова, Г. Діна, І. Троян, В. Діна, О. Гладун та інші. Дискусія провадилася відносно головного будинку УНС, Союзівки, часопису „Свобода", бюра у Вашінґтоні, кореспондента в Україні, пенсійних грамот, допомоги відділам для святкування ювілею УНСоюзу тощо. Доповідач на всі запитання давав вичерпні відповіді.

На закінчення голова зборів подякував присутнім за їх участь у зборах і попросив усіх на смачну перекуску.

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ТАЙМС" повідомила про випуск нової електричної жарівки, яка відрізняється від звичайних електричних жарівок розжарювання надзвичайно довгим терміном і низькою вартістю експлуатації. Дія цієї жарівки базується на використанні радіосигналу високої частоти, а не нитки розжарювання. Компанія Американ електрік павер запропонувала жарівку, термін користування якої становитиме в середньому 14 років, в розрахунку на чотири години праці в день. Таким чином, тривалість горіння нової жарівки становитиме 20,000 годин, тоді як довговічність більшості існуючих жарівок не перевищує 1,000 годин. Нові жарівки появляться у продажу на початку наступного року.

З поклоном...

(Закінчення зі стор. 1)

цю пору, як всі раділи проголошенням незалежности України, і вірив, що це було чудо нашої Опікунки, як і чудом було моє видужання. Отже не диво, що повернувшись до здоров'я, моя перша і головна ціль була подякувати їй у свій спосіб. Я скомпонував мелодію під вірш невідомого автора до Матері Божої з Грушева що був друкований у „Свободі" і саме ця пісня була мотивом до моєї нової касетки. А крім того там 15 інших пісень — деякі добре відомі, а деякі менше. Знайдете там відомий у передвоєнному часі гимн „О спомагай нас, Діво Маріє", думи-пісні до Богоматері, пісню зладжену на 1000-річчя Християнства і на кінець також широковідому пісню-молитву „Страдальна Мати". Я щасливий, що мені вдалося цю стрічку виконати і вдячний за знаменитий звукозапис в робітні М. Сидорака.

Наш музика закінчує розповідь про свою виповнену обіцянку і ми ще ставимо йому декілька питань, щоб пригадати читачам його музичну активність.

Р. Левицький каже, що понад 40 років веде церковні хори. І тепер почувається так добре, що кожної неділі провадить хором в часі Служби Божої в українській католицькій церкві св. Володимира у Перт Амбою, а у травні співав в часі Молебня до Матері Божої. Вибирається запрошений організаторами на Український Фестиваль в Голмделі, Н.Дж. при кінці червня і там також буде співати про чудо в Грушеві та інші пісні із саме випущеної стрічки.

Р. Левицький має надію, що тепер, коли в Україні є таке пробудження релігійного життя, — ця стрічка знайде шлях в Україну. Її можна замовляти за ціну 10 дол., пишучи на адресу: Roman Lewycky, 332 Grier Ave., Elizabeth, N.J. 07202.

Р. Левицький, який відвідує нашу редакцію з різною, прощається з нами, як звичайно сердечно і з якимось надзвичайним усміхом питається: „Знаєте, що чудотворна Мати Божа в Грушеві сказала? 'Моліться, бо прийде на світ ще важка година'". А ми залишаємося повні подиву до цієї глибокої віри, що запов нила життя нашого бандуриста і співака.

Основано...

(Закінчення зі стор. 1)

творами непроминальної вартости. Рівночасно готується том присвячений життю, діяльності і творчості проф. О. Оглоблина, який вийде після появи першого тому його творів. Добровільні пожертви можна відтягати від державного податку. Жертводавці, які зложать по 100 дол. або більше одержать том праць проф. О. Оглоблина безплатно. Пожертви проситься висилати на адресу: Prof. O. Ohloblyn Fund., The Ukrainian Historian, P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

ФІЛЬМ Л. ДМИТРИК У ВАШІНҐТОНІ ТА БАЛТИМОРІ

Вашінґтон. — Новий англомовний фільм авторства Люби Дмитрик п.н. „Україна — три дороги до незалежности" буде показаний у Вашінґтоні 5-го червня о год. 7:30 вечора в залі церкви св. Андрія. За інформаціями слід телефонувати на число (703) 573-6118; влаштовує Вашінґтонська Група. У Балтиморі фільм буде висвітлений 6-го червня о год. 7-ій вечора в залі церкви св. Михаїла (влаштовує організація ФДУ), телефон для довідок (301) 828-6922.

У ФІНАЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ за чашу Стенлі в гокеї на льоду, примат Північноамериканського континенту другий рік підряд закріпила за собою дружина „Пенгвінс" з Піттсбургу, перемагаючи дружину „Блек Гокс" з Чикаго у чотирьох змаганнях підряд. Найкращим змагуном серії обрано центрального напасника „Пенгвінс" Маріо Леміє.

ВІДВІДАВШИ МИНУЛОЇ п'ятниці Лос Анджелес, президент Джордж Буш визнав, що для відновлення міста треба зробити ще багато, але в той же час похвалив федеральні служби за швидку допомогу всім потребуючим. Як сказав Президент, Державний департамент виділить Лос Анджелесові 638 млн. дол. у вигляді різних програм допомоги. У п'ятницю Президент повідомив, що виділить ще 12 млн. дол. на професійну перепідготовку і програми соціяльного забезпечення. Державна допомога почала надходити в Лос Анджелес за місяць після заворушень з такою оперативністю, про яку не мріяли ні місцеві мешканці, ні міська влада. Вашінґтон фінансує ряд програм, спрямованих на відновлення міста і вирішення його найбільш гострих проблем. Зокрема, Департамент юстиції виділяє 19 млн. дол. на програму боротьби із злочинністю і злиднями в районі Великого Лос Анджелесу. У місті створено дев'ять центрів для надання негайної допомоги.

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і незабутнього
МУЖА і ТАТА

св. п.
Мирослава Дуткевича

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в суботу, 13-го червня 1992 р. о год. 8-ій ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш.

Просимо рідних, приятелів і знайомих пом'янути покійного Мирослава у своїх молитвах.

Дружина — МАРІЯ з дітьми і внуками та родина в Україні, Канаді, ЗСА, Польщі й Австралії

У ДРУГУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої
ДРУЖИНИ, СЕСТРИ, МАТЕРІ і БАБУНІ

св. п. мґр
Ірини з Бернакевичів-Кузик

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Духа в Честері, Па.
в дні 12-го липня 1992 р. о год. 7-ій рано
і 5-го липня о год. 11-ій рано з ПАНАХИДОЮ

Ласкаво просимо згадати покійну у своїх молитвах.

Муж — ВОЛОДИМИР з родиною

Ділимося болючою вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в неділю, 31-го травня 1992 р. по важкій недузі упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ДІДО

бл. п.
РОМАН КРАВЦІВ

уроджений 4-го вересня 1905 року в Боратині, пов. Броди (Галичина).

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ зачнуться в п'ятницю, 5-го червня о год. 7:30 веч. в українському Горожанському Клюбі при вулиці Брови і 23-ій у Філядельфії, Па. В суботу, 6-го червня — ПАНАХИДА о год. 9-ій ранку, СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 в церкві св. о. Миколая у Філядельфії, Па., а тіло буде зложене на місцевому цвинтарі в Факс Чейс, Па.

У важкому смутку:

дружина — ІРИНА
доньки — ЖДАНА СКАЛЬСЬКА
ТАНЯ
сестра — СТЕФАНІЯ ГІРНА з родиною у Львові
зять — АСКОЛЬД СКАЛЬСЬКИЙ
внуки — СВЯТОСЛАВ, БОРИС І РОМАН СКАЛЬСЬКІ
родини: КРАВЦЕВИХ, БОГАЧЕВСЬКИХ І ХОМ'ЯКІВ в ЗСА й Україні

Іван Драч відвідав Гартфорд

Гартфорд, Конн. — Заходами Товариства Допомоги Україні м. Гартфорд і околиць, тут у четвер, 7-го травня ц. р., у великій залі Українського Народного Дому відбулася зустріч української громади, місцевих організацій та церковних служителів з шановним гостем з України, першим головою народного Руху, визначним політиком і поетом, депутатом Верховної Ради, головою Т-ва „Україна" Іваном Драчем.

Незважаючи на робочий день, до двохсот осіб заповнили залю цього пропам'ятного вечора, щоб вислухати й зустрітись з шановним гостем. Серед присутніх було багато громадян з інших віддалених від Гартфорду місцевостей.

При вході до залі шановного гостя привітали і зустріли хлібом-сіллю юнаки і юначки місцевих молодечих організацій при гучних оплесках української громади. Відкриваючи вечір-зустріч з Іваном Драчем, голова Т-ва Орест Кузьма з глибокою пошаною влучно привітав нащадка давнього козацького роду, зазначуючи, що наш гість є тим чинником, який вміло координує протилежні сили, створює між ними гармонію і спрямовує їхні дії до зросту українського народу та до розбудови нашої довгожданої державности. Щоб дати присутнім розпізнати силу і красу поезії Івана Драча, учениця місцевої української школи Наталка Саляк прочитала уривок з поеми-симфонії „Смерть Шевченка". Треба зазначити, що Іван Драч належить до плодовитих працівників пера. За збірку „Корінь і корона" він отримав Державну премію України ім. Т. Шевченка, а в ЗСА за свої твори удостоївся премії родини Антоновичів. До визначних його творів належать збірки „Київське небо", „Сонячний фенікс", „Дума про вчителя", „Сонце і слово", „Ніж у сонці" та багато віршованих баляд. Але це інша тема — виступ шановного гостя у Гартфорді був не літературного напрямку, а лише аналізою сучасної політично-державницької ситуації в Україні і підсумком співпраці з українським закордонням.

Розпочинаючи свій виступ, шановний гість щиро подякував присутнім за теплу і зворушливу зустріч, хоч про Гартфорд і його громаду він нічого раніше не знав. Шановний гість відразу захопив увагу слухачів своїм вмінням промовця передати головні думки, якщо йшлося про різні варіянти сучасної політичної ситуації в Україні, про перебіг подій на третіх зборах Руху, деякі розходження в тактиці керівництва Руху, які не потрібно трактувати як знак розколу. Руху треба втримати, бо наявні в Україні партії малочисленні, а сконсолідований демократичний бльок все більше й більше здобуває впливи серед робітників, селян та інтелігенції. Доповідач висловив свою прихильність до політики Президента Л. Кравчука за його гнучкість і дипломатичний такт не тільки внутрішнього, а й закордонного маштабу. Економічна криза в Україні є наслідком шовіністичної політики Москви, куди ще треба додати проблеми Криму, Придністров'я, Чорноморської фльоти, розподіл есесерівського майна поміж незалежними державами колишнього СССР. Творення власних Збройних Сил продовжується згідно з постановами Президента та Верховної Ради України. Весняна сівба й обробіток землі пройшли задовільнено, але треба зазначити, що лише вісім тисяч фармерів виявили своє бажання працювати приватно поза колгоспами й радгоспами. Це наслідки 70-річної комуністичної сваволі, психіка якої вкорінилася серед селян, які привикли до колгоспного ладу. Шановний доповідач закликав присутніх масово приїздити на всесвітній Форум Українців, який відбудеться 21—23-го серпня цього року в Києві.

Гість відповів влучно на багато питань про події в Україні, про справи Криму, українську валюту, щоденний побут, економічно-господарські проблеми, закордонні інвестиції та інше. Після офіційної частини зустрічі, при каві з печивом, присутні щиро і відверто розмовляли з шановним гостем, який всіх задовільнив своїм вмінням і тактом давати відповіді й поради заокеанським землякам. Народний депутат України Іван Драч, поет-політик, зробив на присутніх приємне враження.

Л. Ч.

Два цікаві виступи в НТШ

У наш час Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку, особливо його викладова заля, — місце численних доповідей. Вони відбуваються вже не тільки в суботи увечорі, але й в п'ятниці, а то й в неділі. Доповідачами бувають, в основному, гості з України — нуковці, письменники, поети, а то й представники інших професій. Доповідачі з діяспори виступають тепер рідко.

У неділю, 20-го березня, виступав там проф. Володимир Жила з доповіддю на тему „Українська Центральна Рада у світлі фактів й оцінок" (до 75-річчя її утворення) і адвокат з міста Берегово Тетяна Логойда, яка обговорювала тему „Проблеми українського Закарпаття".

Проф. В. Жила в короткому вступі з'ясував здобутки української національної революції 1917 — 1920 років, що почали нову добу в історії України та привели до кардинальних зрушень у житті й свідомості українського народу. Революція внесла новий зміст у почуття українського патріотизму та вивела народ з глибин поневолення і приниження на шлях до духовного і державного відродження.

17-го березня 1917 року в Києві зорганізовано політичне представництво народу — Українську Центральну Раду, яка спочатку стояла за національно-територіяльну автономію України, а вже 20-го листопада того ж року схвалила й видала III Універсал, яким проголосила Українську Народну Республіку. З погляду державного права III Універсал — це основний конституційний закон, яким встановлено на Україні демократичну народоправну державу. З уваги на політичні обставини, Україна, щоб стати на шлях самостійної міжнародної політики, 22-го січня 1918 року проголосила IV Універсал, в якому було чітко сказано, що „однині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною вільною, суверенною державою Українського Народу". Тим часом ситуацію сильно ускладнила війна з російськими більшовицькими бандами, а згодом непорозуміння з німцями. Закінчуючи свій виступ, доповідач ствердив, що Українська Центральна Рада, хоч і виявилася неспроможною боротися з більшовиками й анархією та не в силі наладнати взаємини з німцями, проте зуміла таки вивести Україну на світову арену та здобути їй міжнародний престиж. Вона дала Україні важливі державно-політичні акти у формі універсалів і конституції, що були виявом волі народу і важливим внеском у процес розвитку української політичної думки.

Згодом з доповіддю про „Проблеми українського Закарпаття" виступила адвокат Тетяна Логойда. У своєму вступі вона ствердила, що історична назва сучасної території Закарпатської области — це Закарпатська Україна. Ця територія Закарпаття, здавна була заселена племенем білих хорватів. У X — XI сторіччях Закарпаття входило до складу Київської Руси, а наприкінці XI ст. підпало під владу Угорщини. В періоди визвольної війни проти Польщі 1648 — 1654 рр. у війську Богдана Хмельницького було чимало закарпатців. Доповідачка згадала також про 14-те березня 1939 року — проголошення незалежности Карпатської України. Продовжуючи доповідь, вона обговорила проєкт закону України „Про спеціяльну самоврядну адміністративну територію Закарпаття" (т. зв. вільну зону), прийнятий обласною Радою народних депутатів. Цей проєкт у порядку законодавчої ініціятиви буде представлений на розгляд Верховної Ради України.

1-го грудня м.р. на обласному референдумі більшість виборців, ствердила доповідачка, висловилася за те, щоб Закарпаття одержало із закріпленням у конституції України статус спеціяльної самоврядної адміністративної території.

За результатами референдуму при облвиконкомі було створено спеціяльну групу з юристів, економістів, науковців для розроблення проєкту відповідного закону. Альтернативні проєкти представили громадські організації та окремі автори.

За основу, однак, депутати взяли проєкт робочої групи облвиконкому. Цей проєкт передбачає, що спеціяльна самоврядна адміністративна територія Закарпаття є суб'єктом адміністративно-територіяльного устрою України з особливими правами, територією, в межах якої цим законом встановлюється спеціяльна система місцевого самоврядування та спеціяльний правовий режим господарської діяльности. В ході доповіді доповідачка часто вказувала на позитиви цієї системи як для України, так і для Закарпатської области.

Після доповідей у дискусії виступили Касинець, Осип Данко і д-р Ярослав Падох. Незважаючи на надзвичайний день, а саме п'ятницю, на обидвох доповідях було присутніх понад 35 осіб.

Володимир Ор

Їдуть на Україну не як туристи

На сторінках преси щораз частіше можна бачити дописи про молодих українських професіоналістів, які їдуть в Україну, щоб побачити землю своїх предків, про яку колись розказували їм батьки, вчителі чи виховники. Ці молоді люди їдуть не як туристи, а з благородною метою допомогти своєму народові в час, коли наша окрадена й зруйнована батьківщина робить перші кроки, щоб розбудувати власну державу.

І ось знову такий прегарний приклад допомоги Українців, які оплачували самі.

У Львові перебували вони головно в дитячому шпиталі, де лікують жертви Чорнобилю. Працювали довгими годинами, часто до півночі, щоб запізнати українських лікарів з різними медичними процедурами, інструментами й операціями. Відвідали також інші шпиталі у Львові й Києві та зробили список медикаментів і медичних інструментів, яких ці шпиталі найбільше потребують, щоб в міру змоги в майбутньому їх доставити. В

Медична група з ЗСА в Україні.

раїні. У квітні цього року д-р Орест Козіцький, Роман Дашавець і Станіслав Дашавець перебули два тижні у Львові й Києві, щоб поділитись своїм знанням з ділянки медицини зі своїми побратимами за професією. Привезли вони зі собою не тільки знання найновіших метод лікування, але також лікарства, особливо антибіотики, дві факс-машини й різні необхідні медичні інструменти, яких дуже бракує в Україні. Подорож, а також перевіз багажу (вагою понад тисячу фунтів), призначеного для медичної допомоги в Україні, опла-

Тернополі д-р Орест Козіцький зустрів посадника міста Вячеслава Негоду й запропонував йому, щоб Тернопіль і Йонкерс стали містами-побратимами. Д-р Петро і д-р Орест Козіцькі — це брати, батьки яких є знаними членами української громади міста Йонкерсу. Д-р Петро Козіцький, для якого цьогорічна поїздка була вже другою, є хірург-ортопедист і має свою практику в Бетлегемі, Пенсильванія. В Україну супроводжувала його дружина Ліля й одинядцятилітній син Петро. Д-р Орест Козіцький має свою практику в Йонкерсі й втішається великою пошаною української громади. Недавно почав п'яту каденцію як голова Осередку СУМА в Йонкерсі. Помимо своїх пофесійних, громадських і родинних обов'язків д-р Козіцький знайшов час на таку важливу поїздку в Україну.

Свій час і знання для допомоги Україні присвятили також брати Роман і Станіслав. Дашавець. Роман Дашавець спеціялізується в анестезії. Він проживає в Ню Джерзі й їздив в Україну разом зі своєю дружиною Анною. Станіслав Дашавець студіює медицину в Бостоні.

Д-р Петро і д-р Орест Козіцькі, Роман і Станіслав Дашавець виховані в рядах Спілки Української Молоді й добре розуміють гасло „Бог і Україна". Їхня подивугідна жертвенність може служити прикладом для всіх нас.

Леся Щур

НЕ ТЕОДОР, А СТЕПАН

В дописі п. н. „Зустріч з І. Драчем", що появилася в „Свободі" ч. 103 з 2-го червня, трапилася помилка в другому відступі. Має бути „завдяки покійному Степанові Шумейкові", а не Теодорові. — Ред.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ПРЕС ФОНД Ч. 17

В. Гуляк, Етобіко	15.00
Л. Мостович, Лексінґтон	15.00
А. Слюсарчук, Воррен	15.00
М. Задояна, Флашінґ	10.00
М. Зін, Ветерсфілд	10.00
Л. Костечко, Йонкерс	10.00
С. Ярош, Кіннелон	10.00
М. Волошинський, Монтреаль	7.00
А. Бойко, Парма	5.00
С. Гордюк, Джамейка	5.00
К. Дудинськи Норберт	5.00
д-р В. Конитяк, Ютика	5.00
Н. Краєвський, Гіллсайд	5.00
П. Крамаренко, Іст Віндсор	5.00
Б. Курис, Бронкс	5.00
М. Пасічна, Чикаґо	5.00
А. Романишин, Сомерсет	5.00
М. Токар, Сиракюз	5.00
В. Фіцик, Анонка	5.00
д-р Т. Чуй, Марлборо	5.00
П. Шмаґала, Істон	5.00
І. Шавалюк, Дітройт	5.00
С. Балацький, Ла Салл	4.00
М. Хитра, Елізабет	3.00
М. Баран, Напанок	2.00
І. Вудкивич, Клівленд	2.00
В. Запаранюк, Ютика	2.00
М. Маларчин, Гемілтон	2.00
І. Підгірний, Парма	2.00
О. Стельмах, Ґлестонбурі	2.00
І. Стельмах, Ґлестонбурі	2.00

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЯРОСЛАВ ФОСТЯК член УНС Відд. 397-го Т-ва ім. св. Ольги у Філядельфії, Па. помер 22-го жовтня 1991 року на 69-му році життя. Нар. 1922 року в селі Зенів, пов. Золочів, Тернопільська обл. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку сина Петра, приятелів і родину в Україні. Похорон відбувся 26-го жовтня 1991 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МИХАЙЛО МУХА член УНС Відділу 432-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Торонто, Онт. помер 12-го лютого 1992 року на 93-му році життя. Нар. 1898 року в Грубешові, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Павліну. Похорон відбувся 14-го лютого 1992 року на цвинтарі Проспект в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

Я. Зорич, секр.

ІВАН ДЕМЧИК член УНС Відд. 44-го в Нортгемптоні, Па. помер 31-го березня 1992 року на 67-му році життя. Нар. в Нортгемптоні, Па. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Мері, дочку Барбару і сина Джана Марка. Похорон відбувся 4-го квітня 1992 року на цвинтарі Our Lady of Hungary в Нортгемптоні, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Мартин Шишка, секр.

ІВАН ЖУК член УНС Відд. 409-го Т-ва ім. св. Івана в Данмор, Па. помер 4-го квітня 1992 р. на 77-му році життя. Нар. 20-го липня 1914 року в Олифант, Па. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку сина Френсис, сестер Елизабет Щук, Марію Ґулу і брата Стефана. Похорон відбувся 7-го квітня 1992 року на цвинтарі Кирила і Методія в Піксвіл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

● НА ПРОДАЖ ●

НА ПРОДАЖ
ХАТА
в Лексінґтоні, Н. Й. Один акр землі, 3 спальні, вел. кухня і ґараж, близько української католицької церкви і склепів.
Тел.: (914) 963-7625

● РОЗШУКИ ●

РОЗШУК
СТЕПАН ІЛЬКІВ
з села Желдич, р-н Кам'янко-Бузький, Львівська обл., котрий виїхав до Німеччини в 1943 році. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати на адресу: WASYL SKAPRIWSKYJ
295 Forest Hill St.
Jamaica Plain, Mass. 02130
Тел.: (617) 524-9485